

Lladres d'esquadres

El dia set de maig de 2002 vaig escriure al meu ordinador el següent text:

"Els núvols són ben negres a la festa, la conspiració va començar el dia de la Glòria, els cavernícoles van decidir que podien tractar una dona com un cuc. De fet, segons la seua opinió majoritària, les dones no som altra cosa: éssers sense drets, dels sentiments dels quals es pot disposar.

En la junta de rams a mi em va tocar esquadra, i com hagués fet qualsevol dels meus companys, la vaig triar. Al dia següent "el topo" havia actuat, la notícia estava en els periòdics."

No pensava donar a llegir el text a ningú, només era una forma de desfogar-me per la injustícia. Enguany aquelles vivències m'han tornat a la memòria. El vint-i-dos d'abril de 2002 de matí estava jo amb una pandereta a la mà, baixant per carrer Sant Vicent (en el què vaig nàixer) veient, davant de mi, una bona part de la filà. Quasi arribant al Partidor la banda de música de Beniatjar va començar a tocar, com se'm trencava el cor!, quan va arribar al fort, i vaig veure rodar per damunt els caps la porra els ulls em van vessar. Davant d'eixa música, junt a eixos festers, havia d'haver anat jo. No volia que ningú em veiés plorar, em vaig torcar les llàgrimes com vaig poder, però el fotògraf que en acabant venia les fotos al carrer Mossèn Torregrosa em va pillar, ma mare encara té la foto. Vaig pensar que ningú podria saber mai el que la meua família i jo sentíem en aquell moment, la tristesa, la impotència, la ràbia... i la música.

Aquest any 2010 ha tornat a passar, però la festa és insensible, quan vaig veure a Núria el dia l'entrada el cor se'm va encollir, els núvols són ben negres a la festa.

Hermínia Blanquer

Fonèvol